

РЕШЕНИЕ

№ 4718

гр. София, 14.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4476** по описа за **2021** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

3

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столичната дирекция на вътрешните работи против решение № 20076311 от 24.03.2021 г., постановено по НАХД № 15291/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 121 с-в, с което е отменен електронен фиш серия Г № 0022629/16.10.2020 г., с който на [фирма] на основание чл. 638, ал. 4, във връзка с ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяване му при редица съществени нарушения на административно производствените правила - касационно основание по чл. 209, т. 3 от АПК. Иска се отмяна на съдебното решение и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема становище по жалбата.

СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Административният съд С. – град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение № 20076311 от 24.03.2021 г., постановено по НАХД № 15291/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 121 с-в е отменен електронен фиш серия Г № 0022629/16.10.2020 г., с който на [фирма] на основание чл. 638, ал. 4, във връзка с ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 16.10.2020 г. в 11.19 ч. в [населено място], [улица] до бензиностанция „Л.“, с посока на движение от [улица] към [улица], с автоматизирано техническо средство – пътна радарна система тип АТСС АRN САМ S 1 № 1173ЕЕ, вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване към Българския институт по метрология под № 5126, било заснето движение на моторно превозно средство лек автомобил М. Ц 200 ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], като към същата дата нямало сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. На това дружество бил съставен електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, като за извършеното нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането, във връзка с чл. 638, ал. 4, връзка ал. 1, т. 2, връзка чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането на [фирма] била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

От правна страна СРС е приел, че електронният фиш не отговаря на всички законови изисквания. Не са посочени мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, както и описание на нарушението.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Решението е постановено при пълно изясняване на фактите по спора, като формираните правни изводи са законосъобразни, логични и безпротиворечиви.

Съгласно §6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения, от автоматизирани технически средства или системи. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП електронният фиш следва да съдържа териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на имуществената санкция, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. В процесния електронен фиш е посочена структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство и собственикът на същото, посочено е, че е установено нарушение на Кодекса за застраховането, заснето с автоматизирано техническо средство и че е нарушена разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането, отбелязана е наложената на основание чл. 638, ал. 4,

връзка с ал. 1, т. 2, връзка чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането имуществена санкция, като е посочено в какъв срок, по чия сметка и как следва да се плати. При съобразяване на това съдържание на електронния е несъмнено, че не е посочено мястото на извършване на нарушението, както и несъмнено не е посочено описание на нарушението (посочена е само нарушената разпоредба от Кодекса за застраховането). Правилни са изводите на първоинстанционния съд, че тези непълноти в съдържанието на електронния фиш представляват съществено нарушение на процесуалните правила. Решението на първоинстанционния съд напълно съобразено и с мотивите, съдържащи се в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т.д. № 1/2013 г. Съгласно мотивите на същото, относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4 от ЗДВП реквизити, а след тези реквизити несъмнено са мястото на извършване на нарушението и описанието на нарушението.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

От [фирма] е направено искане за присъждане на възнаграждение за адвокат в размер на 300 лв., което с оглед на изхода на спора е основателно.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20076311 от 24.03.2021 г. постановено по НАХД № 15291/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 121 с-в.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати в полза на [фирма] разносните по делото в размер на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: